

15 januari • Onderwerp: Opzegging
Ik wil graag mijn abonnement opzeggen. Kan dat op deze manier? Vriendelijke groet, E. Rothner.

18 dagen later • Onderwerp: Opzegging
Ik wil mijn abonnement opzeggen. Is dat per e-mail mogelijk? Gaarne korte reactie.
Vriendelijke groet, E. Rothner.

33 dagen later • Betreft: Opzegging
Zeer geachte dames en heren van de Like-uitgeverij, mocht uw hardnekkig negeren van mijn pogingen om een abonnement op te zeggen tot doel hebben de afzet van uw qua niveau helaas steeds bedenkelijker wordende product op peil te houden, dan moet ik u toch echt meedelen dat ik stop met betalen!
Vriendelijke groet, E. Rothner.

Acht minuten later • Re:
U bent bij mij aan het verkeerde adres. Ik ben een privépersoon. Ik heb: woerter@leike.com. U bedoelt: woerter@like.com. U bent al de derde die bij mij wil opzeggen. Het peil van het blad moet er flink op achteruit zijn gegaan.

Vijf minuten later • Betr.: Re:
O, sorry! En bedankt voor de mededeling. Groet, E.R.

Negen maanden later • Geen onderwerp
Prettige kerstdagen en een gelukkig Nieuwjaar gewenst door Emmi Rothner.

Twee minuten later • Re:
Geachte Emmi Rothner, we kennen elkaar weliswaar bijna nog minder dan helemaal niet, maar evengoed dank voor uw hartelijke en bijzonder originele groepsbericht! U moet namelijk weten dat ik dol ben op groepsberichten aan een groep waar ik geen deel van uitmaak. Vr.gr., Leo Leike.

18 minuten later • Betr.: Re:
Sorry voor mijn elektronische overval, meneer Vr.gr. Leike. U bent per ongeluk in mijn adressenbestand terechtgekomen omdat ik een paar maanden geleden per abuis via uw e-mailadres een abonnement wilde opzeggen. Ik zal u meteen wissen.
PS: Als u een origineler formulering te binnen schiet om iemand prettige kerst en een gelukkig Nieuwjaar te wensen dan met 'Prettige kerstdagen en een gelukkig Nieuwjaar', dan hoor ik dat graag van u. Tot dan: Prettige kerstdagen en een gelukkig Nieuwjaar! E. Rothner.

Zes minuten later • Re:
Ik wens u prettige feestdagen en ben blij voor u dat u een jaar te wachten staat dat tot de beste tachtig van uw leven zal behoren. En mocht u tussendoor een abonnement op slechte dagen hebben genomen, dan kunt u het rustig – per ongeluk – bij mij opzeggen.
Leo Leike.

Drie minuten later • Betr.: Re:
Ben onder de indruk! H.gr., E.R.

38 dagen later • Onderwerp: Geen euro!
Zeer gewaardeerde Like-directie, ik heb nu drie keer schriftelijk en twee keer telefonisch (bij ene mevrouw Hahn) geprobeerd van uw tijdschrift af te komen. Mocht u het toch blijven sturen dan beschouw ik dat als een persoonlijke geste uwerzijds. De zojuist door mij ontvangen acceptgiro ten bedrage van 186 euro zal ik met genoegen als souvenir bewaren om nog eens aan Like terug te kunnen denken als ik het blad ooit niet meer toegestuurd krijg. Denkt u trouwens maar niet dat ik nog één euro zal betalen. Hoogachtend, E. Rothner.

Twee uur later • Re:
Geachte mevrouw Rothner, doet u dat opzettelijk? Of hebt u een abonnement op slechte dagen? Vr.gr., Leo Leike.

15 minuten later • Betr.: Re:
Geachte Leo Leike, helaas heb ik een chronisch probleem met de ei, dus eigenlijk een e-voor-de-i-probleem. Als ik vlug typ en er moet een i komen te staan, dan kruipt er steeds weer een e bij. De kootjes van mijn middelvingers zijn op het toetsenbord voortdurend in een kleine oorlog verwickeld. Het linkerkootje wil altijd vlugger zijn dan het rechter. Ik ben namelijk linkshandig geboren en op school gedwongen met rechts te schrijven. Mijn linkerhand heeft me dat nooit vergeven. Met het kootje van zijn middelvinger schuift hij steeds een e naar voren voordat het rechterkootje een i kan plaatsen. Sorry dat ik u hiermee lastigval, (waarschijnlijk) was dit de laatste keer. Nog een prettige avond, E. Rothner.

Vier minuten later • Re:
Geachte Emmi Rothner, mag ik u een vraag stellen? En meteen nog een tweede: hoelang hebt u gedaan over de verklaring van uw ei-fout? H.gr., Leo Leike.

Drie minuten later • Betr.: Re:
Op mijn beurt ook twee vragen: Hoelang denkt u? En waarom wilt u dat weten?

Acht minuten later • Re:
Volgens mij hebt u daar niet meer dan twintig seconden voor nodig gehad. In dat geval proficiat: in die korte tijd hebt u een perfecte mededeling geproduceerd. Eentje waar ik om moest grijnzen, wat vanavond vermoedelijk niemand anders meer voor elkaar krijgt. Ten aanzien van de tweede vraag, naar de reden van mijn vraag: ik houd me momenteel ook professioneel met de taal van e-mails bezig. Daarom nogmaals: niet meer dan twintig seconden; zit ik er ver naast?

Drie minuten later • Betr.: Re:
Zozo, u houdt zich professioneel met e-mails bezig. Dat klinkt spannend, maar ik voel me nu wel een soort proefkonijn. Doet er ook niet toe. Hebt u eigenlijk een homepage? Zo nee, wilt u er een? Zo ja, wilt u een mooiere? Ik houd me namelijk professioneel met

homepages bezig. (Tot hier heb ik precies tien seconden nodig gehad, ik heb het geklokt, maar een professioneel gesprek gaat altijd vlot.)

Bij mijn banale e-mail met de e-voor-de-i-fout slaat u de plank helaas volkomen mis. Die heeft me minstens drie minuten van mijn leven gekost. Maar oké, wie weet waar het goed voor was. Mij interesseert trouwens nog waarom u dacht dat ik over mijn e-voor-de-i-fout-mail maar twintig seconden heb gedaan. En voordat ik u definitief en voor altijd met rust laat (behalve als Like-uitgeverij me nog een keer een acceptgiro stuurt) is er nog één ding dat ik graag wil weten. U begint met: 'Mag ik u een vraag stellen? En meteen nog een tweede: hoelang hebt u... enz....?' In aansluiting daarop twee vragen van mijn kant. Om te beginnen: hoelang hebt u gedaan over het bedenken van die kwinkslag? In de tweede plaats: is dat uw soort humor?

Anderhalf uur later • Re:

Geachte onbekende mevrouw Rothner, ik zal u morgen antwoorden. Ik zet nu mijn computer uit. Goedenavond, welterusten, wat u wilt. Leo Leike.

Vier dagen later • Onderwerp: Open vragen

Geachte mevrouw Rothner, sorry dat ik nu pas van me laat horen, de zaken beginnen me een beetje boven het hoofd te groeien. U wilde weten waarom ik abusievelijk dacht dat u over uw uitleg over de ei-fout minder dan twintig seconden had gedaan. Dat komt doordat uw e-mails lopen als een trein, als u me die formulering toestaat. Ik zou gezworen hebben dat u een snelspreekster en een snelschrijfster bent, een ongedurig persoon wie het in het gewone dagelijkse leven nooit vlug genoeg kan gaan. Bij het lezen van uw e-mails kan ik nergens een pauze ontdekken. Qua toon en tempo vind ik ze impulsief, ademloos, energiek, vlot, een beetje opgewonden zelfs. Iemand met een lage bloeddruk schrijft anders dan u. Volgens mij vloeien uw gedachten ongeremd over in tekst, maar toch bent u heel erg taalvast, u bent heel bedreven en to the point met woorden. Maar als u me nu gaat vertellen dat u over uw ei-mail langer dan drie minuten nodig hebt gehad, dan heb ik vermoedelijk toch een verkeerd beeld van u gekregen.

Spijtig genoeg hebt u geïnformeerd naar mijn gevoel voor humor. Dat is een treurig chapter. Om humoristisch uit de hoek te kunnen komen heb je in elk geval een heel klein beetje zelfspot nodig. Eerlijk gezegd is die momenteel ver te zoeken, mijn gevoel voor humor laat het volledig afweten. Als ik terugblik op de afgelopen dagen en weken dan vergaat het lachen me. Maar dat is mijn persoonlijke verhaal dat hier niets te zoeken heeft. In elk geval bedankt voor uw verfrissende benadering. Het was heel aangenaam om met u van gedachten te wisselen. Volgens mij zijn alle vragen nu min of meer beantwoord. Mocht u toevallig nog eens over mijn adres struikelen dan houd ik me aanbevolen. Ik heb alleen één verzoek: zeg eindelijk uw Like-abonnement op, dat begint me op de zenuwen te werken. Of zal ik het doen? Hartelijke groet, Leo Leike.

40 minuten later • Re:

Geachte heer Leike, ik moet u iets bekennen: ik heb over mijn e-voor-de-i-mail inderdaad niet meer dan twintig seconden gedaan. Het enige wat me niet lekker zit, is dat u hebt kunnen denken dat ik een e-mail zomaar even op papier kwak. U hebt

weliswaar gelijk, maar u had er geen recht op dat van tevoren al te weten. Maar goed: ook al is uw gevoel voor humor (op dit moment) ver te zoeken, e-mails hebben blijkbaar geen geheimen voor u. U hebt me spontaan doorzien! Petje af! Bent u hoogleraar taalkunde? Hartelijke groet, Emmi 'de ongedurige' Rothner.

18 dagen later • Onderwerp: Hallo

Hallo, Leo Leike, ik wilde alleen even zeggen dat ze me van Like geen nieuwe nummers meer sturen. Heb ik dat aan u te danken? U zou trouwens best eens iets van u kunnen laten horen. Ik weet bijvoorbeeld nog steeds niet of u professor bent. Google kent u in elk geval niet of ziet kans u goed te verstoppen. En gaat het alweer wat beter met uw gevoel voor humor? Tenslotte is het carnaval. Dan hebt u bijna geen concurrenten. Hartelijke groet, Emmi Rothner.

Twee uur later • Re:

Geachte mevrouw Rothner, fijn om van u te horen, ik begon u al te missen en stond op het punt een abonnement op Like te nemen. (Attentie: ontkiemend gevoel voor humor?) Hebt u me echt op Google gezocht? Heel vleiend. Dat u me voor een professor meent te kunnen aanzien bevalt me eerlijk gezegd minder. U denkt dat ik een ouwe zak ben, waar of niet? Stijf, schoolmeesterachtig, betweterig. Wel, ik zal niet krampachtig het tegendeel proberen te bewijzen want dan wordt het pijnlijk. Vermoedelijk schrijf ik op dit moment gewoon ouder dan ik ben. En u verdenk ik ervan dat u jonger schrijft dan u bent. Ik ben trouwens communicatieadviseur en wetenschappelijk medewerker taalpsychologie aan de universiteit. We zijn bezig met een onderzoek naar de invloed van e-mail op ons taalgedrag en – veel interessanter – e-mail als transportmiddel van emoties. Daarom heb ik een beetje de neiging vaktal uit te slaan, maar ik zal me voortaan inhouden. Beloofd!

Ik hoop dat u goed door de carnavalsfestiviteiten heen rolt! Voor zover ik een indruk van u heb, bezit u een aardig voorraadje feestneuzen en toeters. :-)

Heel veel plezier toegewenst, Leo Leike.

22 minuten later • Betr.: Re:

Beste taalpsycholoog, dit is een kleine test: welke van de zojuist van u ontvangen zinnen denkt u dat voor mij de interessantste was, zo interessant dat ik er meteen een vraag over zou moeten stellen (als ik u niet van tevoren aan een test zou onderwerpen)? En hier nog een goede tip ten aanzien van uw gevoel voor humor: uw zin 'Ik stond op het punt een abonnement op Like te nemen' heb ik als hoopgevend ervaren! Met uw tweede opmerking '(Attentie: ontkiemend gevoel voor humor?)' hebt u alles helaas weer verpest: gewoon weglaten! De opmerking over feestneuzen en toeters vond ik grappig. Blijkbaar hebben we hetzelfde gevoel voor niet-humor. U hoeft niet bang te zijn dat ik uw ironie niet zie en die smiley kunt u gerust achterwege laten! U ook heel veel plezier. Ik vind het echt aangenaam om met u te kunnen praten. Emmi Rothner.

Tien minuten later • Re:

Beste Emmi Rothner, dank voor uw tips aangaande mijn gevoel voor humor. U maakt nog eens een vrolijke man van me. Extra dank voor de test! Dat stelt mij in de gelegenheid u te laten zien dat ik toch (nog) niet het type 'oude zelfingenomen

professor' ben. Was ik dat wel geweest, dan zou ik vermoed hebben dat voor u de interessantste zin was: 'We zijn bezig met een onderzoek... naar e-mail als transportmiddel van emoties.' Maar nu weet ik het zeker: het meest interesseert u de zin 'En u verdenk ik ervan dat u jonger schrijft dan u bent'. Dat roept voor u automatisch de vraag op: hoe denkt hij dat te kunnen weten? En als volgende vraag: hoe oud denkt hij eigenlijk dat ik ben? Zit ik eraan?

Acht minuten later • Betr.: Re:

Leo Leike, dat noem ik nog eens koppie koppie!!! Zo, en nu wil ik een paar goede argumenten van u horen waarom ik ouder zou moeten zijn dan ik schrijf. Liever gezegd: hoe oud schrijf ik? Hoe oud ben ik? Waarom? – Als u die taak volbracht hebt wil ik ook nog weten welke schoenmaat ik heb. Veel plezier, Emmi. Ik geniet hier wel van.

45 minuten later • Re:

U schrijft als een dertigjarige. Maar u bent een jaar of 40, laten we zeggen 42. Hoe ik dat denk te kunnen weten? – Iemand van 30 leest niet regelmatig Like. De gemiddelde leeftijd van een Like-abonnee is ongeveer 50. Maar u bent jonger, want u houdt zich beroepsmatig bezig met homepages, dus zou u 30 jaar of zelfs nog jonger kunnen zijn. Aan de andere kant stuurt geen enkele vrouw van 30 een groepsmail aan klanten om hun 'Prettige kerst en gelukkig Nieuwjaar' te wensen. En ten slotte: u heet Emmi – Emma dus. Ik ken drie Emma's en die zijn allemaal ouder dan 40. Iemand van 30 heet geen Emma. Emma heet je pas weer als je onder de 20 bent, maar onder de 20 bent u niet, want dan zou u woorden gebruiken als cool, spacy, tof, vet, heavy. Bovendien zou u dan de hoofdletters aan uw laars lappen en in halve zinnen schrijven. Trouwens: u zou wel wat beters te doen hebben dan van gedachten te wisselen met een humorloze zogenaamde professor en ook nog interessant te vinden hoe jong of oud hij denkt dat u bent. En wat dat Emmi betreft: heet je Emma en schrijf je jonger dan je bent, bijvoorbeeld omdat je jezelf duidelijk jonger voelt dan je bent, dan noem je jezelf niet Emma, maar Emmi. Kortom, beste Emmi Rothner: u schrijft als een dertigjarige en u bent 42. Klopt dat? Uw schoenmaat is 36. U bent klein, frêle en ongedurig en u hebt kort donker haar. En uw zinnen lopen als een trein als u praat. Klopt dat? Goedenavond, Leo Leike.

De volgende dag • Onderwerp: ???

Geachte mevrouw Rothner, bent u beledigd? U moet begrijpen dat ik u niet ken. Hoe kan ik dan weten hoe oud u bent? Misschien bent u 20 of 60. Misschien bent u 1.90 m en weegt u 100 kilo. Misschien hebt u schoenmaat 46 – en daarom hebt u niet meer dan drie paar schoenen, handgemaakt. Om een vierde paar te kunnen financieren moest u uw Like-abonnement opzeggen en uw homepage-klanten paaien met een kerstgroet. Weest u dus alstublieft niet boos op me. Ik vond het leuk om erover na te denken, ik heb een vaag beeld van u en dat heb ik overdreven precies proberen te formuleren. Ik wilde echt niets negatiefs over u zeggen. Vr.gr., Leo Leike.

Twee uur later • Betr.: Re:
Geachte professor, ik mag uw gevoel voor humor wel. Het klinkt alsof u het allemaal meent en daarom is het extra intrigerend!! Morgen meer. Ik verheug me erop! Emmi.

Zeven minuten later • Re:
Dank! Nu kan ik met een gerust hart gaan slapen. Leo.

De volgende dag • Onderwerp: Negatief
Beste Leo, dat Leike laat ik nu achterwege en ik stel voor dat we elkaar tutoyeren. Jij mag op jouw beurt dat Rothner vergeten. Ik heb gisteren erg van je mails genoten en ze verschillende keren herlezen. Mijn complimenten! Ik vind het spannend dat je in staat bent om zo op iemand te reageren die je helemaal niet kent, die je nog nooit hebt gezien en waarschijnlijk ook nooit te zien krijgt, iemand van wie je ook verder niets te verwachten hebt en van wie je helemaal niet weet of er ooit iets adequaats van hem jouw kant op komt. Dat moest ik eerst even kwijt. Zo, en nu een paar puntjes:

1.) Je hebt een fors groepsmail-kerstgroet-syndroom! Hoe kom je daaraan? Kennelijk kun je er niet tegen dat iemand 'Prettige kerst en gelukkig Nieuwjaar' zegt. Goed, ik beloof dat ik het nooit, nooit meer zal zeggen! Het verbaast me trouwens dat je uit dat 'Prettige kerst en gelukkig Nieuwjaar' een leeftijd denkt te kunnen afleiden. Als ik 'Prettige kerst en een goed Nieuwjaar' had gezegd, was ik dan tien jaar jonger geweest?

2.) Sorry dat ik het moet zeggen, beste Leo de taalpsycholoog, maar dat een vrouw niet jonger dan 20 kan zijn als ze niet cool, tof en heavy gebruikt, vind ik wel een beetje van professorale wereldvreemdheid getuigen. Niet dat ik hier per se op een manier wil schrijven waardoor je zou kunnen denken dat ik jonger dan 20 ben. Maar wie zal het zeggen?

3.) Volgens jou schrijf ik dus als iemand van 30. Maar iemand van 30 leest volgens jou geen Like. Dat kan ik best uitleggen: ik had me op het tijdschrift Like geabonneerd voor mijn moeder. Wat zeg je nu? Ben ik nu eindelijk jonger dan ik schrijf?

4.) Met deze principiële vraag moet ik afscheid van je nemen. Helaas heb ik een afspraak. (Catechismus? Dansles? Nagelstudio? Theekransje? Je zegt het maar.)

Een fijne dag nog, Leo! Emmi.

Drie minuten later • Betr.: Re:
O ja, Leo, ik wil toch nog één ding verklappen: wat schoenmaat betreft zat je er niet ver naast. Ik heb maat 37. (Maar je hoeft me geen schoenen te geven, ik heb al een paar.)

Drie dagen later • Onderwerp: Mis iets
Beste Leo. Als ik drie dagen niets van je hoor, stel ik twee dingen vast: 1.) Het verbaast me. 2.) Ik mis iets. Geen van beide is aangenaam. Doe er iets tegen! Emmi.

De volgende dag • Onderwerp: Eindelijk verstuurd!
Beste Emmi, ter verontschuldiging kan ik zeggen: ik heb je – ja, laten we elkaar tutoyeren - elke dag geschreven, ik heb de mails alleen niet verstuurd, nee, integendeel, ik heb ze allemaal weer gewist. Ik ben in onze dialoog namelijk op een hachelijk punt aangekomen. Jij, die zekere Emmi met schoenmaat 37, begint me van lieverlede meer te interesseren dan past binnen het kader waarin ik met haar van gedachten wissel. En als

zij, die zekere Emmi met schoenmaat 37, al bij voorbaat vaststelt: ‘Waarschijnlijk krijgen we elkaar nooit te zien’, dan heeft ze natuurlijk volkomen gelijk en ik ben het helemaal met haar eens. Ik vind het heel, heel verstandig dat we ervan uitgaan dat we elkaar nooit te zien zullen krijgen. Ik wil namelijk niet dat de manier waarop wij hier met elkaar in gesprek zijn, afzakt naar het niveau van het gehakketak van contactadvertenties en chatrooms.

Zo, en deze mail ga ik nu eindelijk wel versturen om te zorgen dat zij, die zekere Emmi met schoenmaat 37, tenminste iets van me in haar mailbox aantreft. (Ik weet dat dit geen opwindende tekst is, het is ook maar een fractie van wat ik je wilde schrijven.) Liefs, Leo.

23 minuten later • Betr.: Re:

Aha, die zekere Leo de taalpsycholoog wil dus niet weten hoe deze zekere Emmi met schoenmaat 37 eruitziet? Leo, maak dat de kat wijs! Elke man wil weten hoe elke vrouw eruitziet met wie hij praat zonder te weten hoe ze eruitziet. Hij wil zelfs niets liever dan weten hoe ze eruitziet. Want daarna weet hij of hij wel of niet met haar in gesprek wil blijven. Of niet soms? Hartelijks, die zekere Emmi-37.

Acht minuten later • Re:

Dat antwoord was meer gehyperventileerd dan geschreven, klopt dat? Ik hoef helemaal niet te weten hoe je eruitziet als je me zulke antwoorden stuurt, Emmi. Ik zie je ook zo wel voor me. Daarvoor hoef ik me niet eens met taalpsychologie beziggehouden te hebben. Leo.

21 minuten later • Betr.: Re:

Je vergist je, meneer Leo. Ik was heel rustig toen ik dat schreef. Je zou me moeten meemaken als ik echt hyperventileer. Zo te zien heb je trouwens niet veel zin om mijn vraag te beantwoorden, klopt dat? (Hoe zie jij er eigenlijk uit als je ‘klopt dat?’ vraagt?) Maar mag ik nog een keer terugkomen op je e-mail-eruptie van vanmorgen. Ik zie allerlei tegenstrijdigheden en stel vast:

- 1.) Je schrijft me mails die je niet verstuurt.
- 2.) Je begint je van lieverlede meer voor me te interesseren dan past binnen het kader waarin we ‘met elkaar van gedachten wisselen’. Wat houdt dat in? Bestaat het kader van onze gedachtewisseling niet uitsluitend uit de wederzijdse belangstelling voor een volkomen vreemd iemand?
- 3.) Je vindt het heel verstandig – nee, je vindt het zelfs ‘heel, heel verstandig’ dat we elkaar nooit te zien zullen krijgen. Ik benijd je om je radicale rationaliteit!
- 4.) Je wilt geen chatroom-gehakketak. Wat dan wel? Waar moeten we het over hebben om te zorgen dat je je van lieverlede niet méér voor me interesseert dan past binnen het ‘kader’?
- 5.) En voor het niet onwaarschijnlijke geval dat je mijn zo-even gestelde vragen gaat beantwoorden: je zei dat je mail maar een fractie was van wat je me wilde schrijven. Je kunt de rest ook gerust schrijven. Ik verheug me over iedere zin. Ik lees ze namelijk graag, beste Leo. Emmi.

Vijf minuten later • Re:
Beste Emmi, als je niet 1.) 2.) 3.) etc. kunt schrijven, ben je niet jezelf, klopt dat?
Morgen meer. Prettige avond. Leo.

De volgende dag • Geen onderwerp
Beste Emmi, is je al opgevallen dat we absoluut niets van elkaar weten...

U I T G E V E R I J W E R E L D B I B L I O T H E E K
www.wereldbibliotheek.nl